

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Elliniko Dimosio

Atsakovai: Stefanos Stroumpoulis, Nikolaos Koumpanos, Panagiotis Renieris, Charalampos Renieris, Ioannis Zacharias, Dimitrios Lazarou, Apostolos Chatzisitiriou

Rezoliucinė dalis

1. 1980 m. spalio 20 d. Tarybos direktyvą 80/987/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su darbuotojų apsauga jų darbdaviui tapus nemokiam, suderinimo reikia aiškinti taip, kad jei būtų taikoma šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalis, valstybėje narėje gyvenantys jūrininkai, įdarbinti šioje valstybėje kaip bendrovės, kurios registruota buveinė yra trečiojoje valstybėje, o faktinė – šioje valstybėje narėje, darbuotojai šiai bendrovei priklausančiame kruiziniame laive, plaukiojančiame su minėtos trečiosios valstybės vėliava, pagal darbo sutartį, kurioje šios trečiosios valstybės teisė nurodoma kaip taikytina teisė, turi turėti galimybę naudotis apsauga, numatyta šioje direktyvoje dėl nesumokėtų darbo užmokesčio reikalavimų šiai bendrovei, po to, kai atitinkamos valstybės narės teismas taikydamas nacionalinę teisę paskelbė šios bendrovės bankrotą.
2. Direktyvos 80/987 1 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad, kalbant apie darbuotojus, kurių situacija tokia kaip atsakovų pagrindinėje byloje, apsauga, numatyta Įstatymo 1220/1981, kuriuo papildomi ir pakeičiami su Pirėjo uosto valdymo institucija susiję teisės aktai, 29 straipsnyje, kai jūrininkai paliekami užsienyje likimo valiai, nėra „apsauga, lygiavertė šios direktyvos teikiama apsaugai“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą.

(¹) OL C 282, 2014 8 25.

2016 m. vasario 25 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen/Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz

(Byla C-299/14) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvas asmenų judėjimas — Sąjungos pilietybė — Vienodas požiūris — Direktyva 2004/38/EB — 24 straipsnio 2 dalis — Socialinės paramos išmokos — Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 — 4 ir 70 straipsniai — Specialios neįmokinės išmokos pinigais — Nemokėjimas valstybės narės piliečiams per pirmuosius tris gyvenimo priimančiojoje valstybėje mėnesius)

(2016/C 145/07)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen

Atsakovai: Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz

Rezoliucinė dalis

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB, 24 straipsnį ir 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo, iš dalies pakeisto 2010 m. gruodžio 9 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1244/2010, 4 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal juos nedraudžiama valstybės narės teisės nuostata, pagal kurią tam tikros „specialios neįmokinės išmokos pinigais“, kaip jos suprantamos pagal minėto Reglamento Nr. 883/2004 70 straipsnio 2 dalį, kurios taip pat yra „socialinė parama“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2004/38 24 straipsnio 2 dalį, neskiriamos kitų valstybių narių piliečiams, kurių padėtis tokia, kaip nurodyta minėtos direktyvos 6 straipsnio 1 dalyje.

(¹) OL C 315, 2014 9 19.

2016 m. vasario 17 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Korkein hallinto-oikeus (Suomija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media/Viestintävirasto

(Byla C-314/14) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 2010/13/ES — 19 straipsnio 1 dalis — Televizijos reklamos ir programų atskyrimas — Padalytas ekranas — 23 straipsnio 1 ir 2 dalys — Televizijos reklamos intarpų ribojimas iki 20 % laiko per astronominę valandą — Rėmimo pranešimai — Kitos nuorodos į rėmėją — „Juodosios sekundės“)

(2016/C 145/08)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Korkein hallinto-oikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media

Atsakovė: Viestintävirasto

Rezoliucinė dalis

- 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) 19 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nedraudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią, siekiant atskirti besibaigiančią programą nuo po jos einančios televizijos reklamos pranešimų sekos, padalytas ekranas, kurio vienoje dalyje rodomas televizijos programos pabaigos tekstas, o kitoje pristatomos būsimos paslaugų teikėjo programos, nebūtinai turi būti susietas su tuo metu ar paskui einančiu akustiniu ar optiniu signalu, su sąlyga, kad tokia atskyrimo priemonė tenkintų šio 19 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatytus reikalavimus, o tai turi patikrinti nacionalinis teismas.
- Direktyvos 2010/13 23 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad kitose programose nei remiama rodomi rėmimo ženklai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, turi būti įtraukti į šios direktyvos 23 straipsnio 1 dalyje nustatytą maksimalų reklamos transliavimo per astronominę valandą laiką.